

Et *mindretal* i udvalget (S, SF, RV og EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Enhedslisten bemærker følgende:

De seneste 3-4 årtier er der sket en udvikling i familiemønsteret i Danmark. I dag eksisterer der en mangfoldighed af familieformer, en meget større mangfoldighed end tidligere. Fordomme og barrierer er brudt ned. Vi har med andre ord givet os selv og hinanden større frihed til at indrette os og vores privatsfære, som vi har lyst. Den udvikling er vi glade for i Enhedslisten, og vi ønsker, at den udvikling skal fortsætte.

L 91 er et udtryk for ønsket om med lovgivning at følge den positive udvikling, der er i samfundet. Forslaget handler om, at homoseksuelle par skal kunne adoptere børn fra Danmark og udlandet.

Enhedslisten mener ikke, at staten skal blande sig i, hvilken familieform folk ønsker, så længe ingen undertrykkes af familiefORMEN. Det skal alene være folks eget valg. Staten skal til gengæld sikre barnets tarv og derved sikre, at barnet møder omsorg. Dette selvfølgelig, fordi det lille barn ikke selv kan beskytte sig mod overgreb og omsorgssvigt.

I forbindelse med adoption har staten stillet en række krav til adoptanterne netop for at sikre barnets tarv. De krav skal naturligvis også gælde i forbindelse med homoseksuelles adoption. For barnet er det vigtigste kærlighed, opbakning og omsorg, og hvorfor skulle homoseksuelle være dårligere til det end heteroseksuelle? For Enhedslisten er der ingen tvivl om, at homoseksuelle kan være lige så gode og i øvrigt lige så dårlige forældre som heteroseksuelle forældre. Enhedslisten mener også, at der er belæg for i det store svenske udredningsarbejde at komme med den påstand. Her konkluderes bl.a., at børn, der vokser op med homoseksuelle forældre, udvik-

ler sig socialt og psykisk på samme måde som andre børn.

I det stive, konservative England måtte man også erkende, at der ikke fandtes saglig begrundelse, ej heller dokumentation, for, at barnets tarv ikke kunne varetages af homoseksuelle forældre, og at den eneste hindring for ligestilling var fordomme og/eller et ganske forældet syn på familien. Selv om vi i Enhedslisten ikke synes at være i tvivl om, at barnets tarv kan varetages lige så fint af homoseksuelle som af heteroseksuelle, er det jo bestemt ikke nogen garanti for, at alle andre mener det samme, og det har vi jo også kunnet se under behandlingen af lovforslaget.

I forbindelse med adoption af børn fra andre lande er der i Enhedslistens forslag lagt op til, at donorlandene kan tage forbehold for, at homoseksuelle skal kunne adoptere. Det er allerede sådan i dag, at donorlandene indgår en aftale med Danmark, hvor begge parter kan tage forbehold. Så det er der sådan set ikke noget nyt i, og sådan skal det naturligvis også være i fremtiden. Begge parter skal selvfølgelig have noget at skulle have sagt i den sammenhæng.

I Sverige gælder samme princip. I den forbindelse har det typiske svar desværre været, at donorlandet ikke ønsker at bortadoptere til homoseksuelle, men at Sveriges regler ikke vil få konsekvenser for heteroseksuelles mulighed for adoption. Det er selvfølgelig beklageligt, at de har den holdning, men forhåbentlig vil den ændre sig ad åre.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Si-umut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen